

P. Horacio Brito
P. Régis-Marie
de La Teyssonnière

Lourdes, meditatie bij het jaarthema 2023

***Ga zeggen aan de priesters
dat men hier
een kapel zou bouwen***

Pastorale kijk op Lourdes vandaag
ter attentie van de bedevaartdirecteurs,
voorzitters van hospitaliteiten, groepsverantwoordelijken,
chapelains, personeelsleden en vrijwilligers van het heiligdom

1. *Betekenis van deze uitspraak*
2. *Het doorgeven van deze uitspraak*

Ga zeggen aan de priesters dat men hier een kapel zou bouwen

Deze pastorale visietekst, deze meditatie, voorgesteld voor de bedevaarten van 2023, is iets meer ontwikkeld dan die van voorgaande jaren. Bovendien richt hij zich tot allen die betrokken zijn bij het pastorale werk dat de chapelains van het Heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes voor de pelgrims verrichten.

In een eerste deel wordt de betekenis uitgewerkt van een deel van het negende van de 10 uitspraken van Maria aan Bernadette: "Ga zeggen aan de priesters dat er hier een kapel gebouwd wordt". In de kaders worden er ook vragen aangereikt die kunnen bijdragen tot een overweging onder de pelgrims, evenals enkele aanzetten voor meditatie.

Het tweede deel van het boekje herinnert aan de grondbeginselen van de bedevaart naar Lourdes, die voor alle bedevaarders een voortzetting is van de ervaring van Bernadette en hen zo in staat stelt deel te krijgen aan de genade van Lourdes, die ons, volgens paus Pius XII in zijn Encycliek *De bedevaart naar Lourdes* (2 juli 1957, paragraaf 1) wordt aangereikt om "de wereld om te vormen, in Christus, doorheen een nieuwe en onvergelykbare uitstorting van de Verlossing".

Deze paar regels zullen vast en zeker nuttig, praktisch en functioneel zijn want ze zijn uitgewerkt in het licht van de bedevaarten naar Lourdes vandaag.

Maar ze zijn ook een uitnodiging, die gericht wordt aan alle bestemmelingen, om :

- zich de recente pauselijke documenten eigen te maken, meer bepaald de Apostolische Brief, in de vorm van een *Motu Proprio, Sanctuarium in Ecclesia*, van paus Franciscus, uitgevaardigd op 11 februari 2017 ;
- ten minste enkele van de 16 fundamentele werken van P. René Laurentin (1917-2017), de historicus en theoloog van Lourdes, te leren kennen en er zich in te verdiepen, zoals : *Lourdes, récit authentique des apparitions ; Bernadette vous parle ; Logia de Bernadette* (3 volumes).

Een goede, heilige en vruchtbare bedevaart toegewenst aan alle bedevaarders en aan allen die hen onthaal bieden en begeleiden.

Priester Michel Daubanes
Rector

Ga zeggen aan de priesters dat men hier een kapel zou bouwen

1. Betekenis van deze uitspraak

Door naar de Grot van Lourdes te komen om een jong meisje te ontmoeten, voegt de Maagd Maria zich in de ontroerende geschiedenis van Gods liefde voor de mensheid, waarvan zijzelf het bevoorrechte schepsel is, als enige menselijke persoon die kan zeggen: "Ik ben de Onbevleete Ontvangenis".

Daarom wordt deze unieke geschiedenis van Maria en Bernadette méér dan enige andere geschiedenis verhelderd door de Heilige Schrift, door het onderricht van de Kerk, maar ook door de ervaring van de bedevaarders van Lourdes die er een onophoudelijke bron van leven in vinden.

Zoals in andere tussenkomsten van God die in de Bijbel zijn opgetekend, knoopt de ontmoeting van Maria en Bernadette aan op het niveau van het beste van hun menselijkheid. Door zich in het register van de liefde te plaatsen zijn de "Dame" en het jonge meisje niet alleen volledig zichzelf, maar laten zij ook Christus bij hen aanwezig zijn.

Ga zeggen

Dit is een zending.

Deze zending die Maria doorgeeft aan Bernadette, heeft zij zelf ontvangen van God, Vader, Zoon en heilige Geest.

Aan het voorwerp van deze zending neemt Maria deel vanaf haar Onbevleete Ontvangenis. Om volkomen deelgenote te worden van de zelfgave van haar Zoon voor het heil van de wereld, biedt Maria zich met gans haar leven aan aan God voor haar broeders en zusters in menselijkheid, in haar hoedanigheid van « dienstmaagd van de Heer » (Lc 1, 38).

Vanaf hun allereerste ontmoeting, op 11 februari 1858, heeft Maria Bernadette, in het geheim van hun intense ontmoeting van hart tot hart, voorbereid op hetgeen haar zending zou worden. Zij voert haar binnen in het mysterie van het geloof door haar te leren om op een goede manier het kruisteken te maken en daarna betreft zij haar in

haar eigen gebed in dienst van het heil dat haar Zoon Jezus heeft gebracht : « Bid tot God voor de bekering van de zondaars ».

Wanneer Bernadette op 2 maart 1858, tijdens de 13de van de 18 verschijningen, gereed is om de uitspraak te ontvangen en in zich op te nemen : « Ga zeggen aan de priesters dat men hier een kapel zou bouwen », vertrouwt Maria haar de zending toe om deze boodschap over te brengen aan de priesters. Vanaf dat ogenblik opent hun relatie zich tot een zeer grote vruchtbaarheid in de Kerk, voor alle tijden en voor de ganse wereld.

Wat hier op het spel staat, is ontzaglijk, want het voorwerp van deze uitspraak is de bekering van de zondaars, waarvoor ook Bernadette, zoals Maria, haar leven heeft geschonken met alle hevigheid waartoe zij in staat is.

Opdat deze zending de vruchten zou dragen die God ervan verwacht, blijft Maria Bernadette **ontvangen en aanvaarden** zoals ze is. Tegelijkertijd **begeleidt** Maria het jonge meisje, stap voor stap en met grote zachtheid, op deze voor haar nieuwe weg. Zij legt haar niets op, maar leert haar wat ze moet weten.

Op die manier leert Bernadette van Maria om te **onderscheiden** wat wezenlijk is met betrekking tot God en wat niet.

Uiteindelijk is de eerste vrucht die aan Bernadette geschonken wordt in deze zending, het **binnentreden** in de parochiegemeenschap van Lourdes, dat wil zeggen in de Kerk, op de plaats die voortaan de hare zal zijn.

Voortaan zal Bernadette haar ervaring **delen**, in Lourdes en daarna in Nevers, door tot vermoeiens toe te getuigen van hetgeen haar werd meegedeeld.

Ga zeggen !

- Wat betekent voor mij : een zending die me wordt toevertrouwd ?
- Heb ik al deelgenomen aan het doorgeven van het Evangelie, alleen of samen met anderen ?
- Wat betekent het voor mij : een missionaire leerling van Christus zijn ?

Woord van Bernadette

- « Ik kan u niet verplichten mij te geloven ; maar ik kan u alleen maar antwoorden en zeggen wat ik gezien en gehoord heb », zegt Bernadette tot priester Fonteneau op 28 augustus 1858.

Bijbelse verwijzingen

Jezus zei tot Maria Magdalena en tot de andere Maria : « Wees niet bevreesd. Ga aan mijn broeders de boodschap brengen dat zij naar Galilea moeten gaan en daar zullen zij Mij zien » (Mt 28, 10).

Jezus zei tot Maria Magdalena : « Ga naar mijn broeders en zeg hun : Ik stijg op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God » (Jn 20, 17).

aan de priesters

Wie zijn de priesters ?

Er is maar één priester, Jezus Christus, de Hogepriester (Heb 7).

Al degenen die gedoopt zijn in zijn dood om ook deel te hebben aan zijn verrijzenis (Rm 6, 5) en die men 'leerlingen van Christus' noemt, of leken, zijn – om hun toebehoren tot het volk Gods aan te duiden – priesters, profeten en koningen. Dat is de genade die ze ontvangen hebben bij het doopsel.

Onder hen zijn worden sommige mannen tot priester gewijd om het ambtelijk priesterschap uit te oefenen in het verlengde van het dooppriesterschap, dat wil zeggen het gemeenschappelijk priesterschap van de gelovigen. Het ambtelijk priesterschap staat dan ook in dienst van het dooppriesterschap, en niet omgekeerd. Als bedienaars van het Woord en van de sacramenten verkondigen de priesters Jezus en schenken ze Hem op sacramentele wijze zodat elke gedoopte door Hem gesterkt zou worden. Als dienaars van de Kerk onderrichten en heiligen zij het heilige en gelovige volk van God.

Maria bemint de priesters met een moederlijke en behoedende liefde en ziet in elk van hen een bedenaar in dienstbaarheid en een bezielde medewerker van haar Zoon voor het heil van de wereld.

En zoals zij dat met Bernadette heeft gedaan, trekt Maria de zondaars naar zich toe en wijst hen de priesters toe zodat zij hun zonden kunnen gaan belijden en de sacramentele vergeving van al hun zonden kunnen ontvangen en kunnen leven vanuit de overvloed van Gods barmhartigheid.

Maar welke ervaringen had Bernadette met de priesters ? Deze zijn veelvuldig en rijk, maar toch willen we ons hier beperken tot haar korte verblijf in Bartrès op het einde van 1857 en tot haar terugkeer naar Lourdes in het begin van 1858.

Op 14-jarige leeftijd kende Bernadette priester Arravant, die zij verscheidene keren ontmoet heeft in Bartrès. In Lourdes heeft ze niet kennis gemaakt met priester Pomian wie wie zijn de catechismus volgt met het oog op haar eerste communie.

Eén van de vier vruchten van de eerste verschijning heeft betrekking op de priesters. Bernadette is dan ook priester Pomian gaan opzoeken om hem te vertellen wat ze beleefd had aan de Grot. « Ik heb een kleine Dame gezien, ongeveer even groot als ik zelf, die me aankeek en me toelachte ».

Om op haar beurt het verzoek van Maria door te geven, richt zij – na de 13de verschijning – het woord tot priester Peyramalemet wie ze nog nooit gesproken had. Hij is niet alleen priester, maar hij is de pastoor van Lourdes. Hij heeft dus het gezag over de parochie van Lourdes waarvoor hij de verantwoordelijkheid draagt.

Voor Bernadette is dit een moeilijke zending. Eerst wordt zij **ontvangen** door priester Peyramale en wordt zij **begeleid** door priester Pomian. De pastoor eist een **onderscheiding** : « Vraag aan de Dame dat ze jou haar naam zou zeggen ». Wanneer zij

de naam van de « Dame » heeft ontvangen, **treden** de pastoor en Bernadette samen **binnen** in een nieuwe werkelijkheid die elk van hen er op hun beurt toe aanzet om ze te **delen**.

De priesters !

- Wat verwacht ik zelf van de priesters ?
- Heb ik vaak de gelegenheid om een priester te ontmoeten ?

Woorden van Bernadette

« De priester aan het altaar is altijd Jezus Christus aan het kruis » (N 528).

In Nevers zei Bernadette over priester Pomian : « Hij is een priester » en ze voegde eraan toe : « Hij is een vader voor onze zusters in Lourdes » (N 201).

Bijbelse verwijzingen

Daarop nam Hij het brood, sprak een dankgebed uit, brak het en gaf het hun met de woorden : 'Dit is mijn Lichaam dat voor u gegeven wordt. Doet dit tot een gedachtenis aan Mij'. Evenzo gaf Hij de beker, na de maaltijd, terwijl Hij sprak : 'Deze beker is het Nieuwe Verbond in mijn Bloed, dat voor u wordt vergoten' (Lc 22, 19-20).

« Ontvang de heilige Geest. Aan wie gij de zonden vergeeft, zijn ze vergeven, en aan wie ge ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven' (Jn 20, 22-23).

dat men zou bouwen

Een vitale vraag.

Bouwen veronderstelt funderingen.

Op deze plaats is er een bestaand fundering. Op materieel vlak is dat de Grot. En het is op deze Grot dat de kapel die gevraagd werd, de basiliek van de Onbevleete Ontvangenis, zal opgericht worden. Op geestelijk vlak is de inhoud van de relatie die Maria heeft aangeknoopt met Bernadette de fundering van de kapel, en dus van de bedevaarten van Lourdes.

Deze inhoud is de genade die God schenkt aan Maria zodat zij haar rijkelijk zou uitstrooien aan de Grot van Lourdes. De genezingen en wonderen zijn daar slechts een zichtbaar teken van. Het grote wonder van Lourdes dient dan ook niet gezocht te worden in de genezing van sommige mensen, maar in de genade van de aanvaarding die een menigte mensen ontvangt van Maria, de Onbevleete Maagd. De vrucht ervan is de bekering, dat wil zeggen het veranderen van leven en het ontvangen van het heil dat door Christus Jezus wordt aangereikt.

Het uitbouwen van een christelijk leven en van een kerkelijke en katholieke gemeenschap vraagt tijd.

Op geestelijk niveau gaat het om het uitbouwen van de Kerk van God vanuit de opdrachten van de verrezen Christus : « Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de wereld » (Mt 28, 19-20).

Bouwen verplicht om samen te werken met anderen, ieder bescheiden op zijn eigen plaats te handelen met hetzelfde doel voor ogen en verenigbaar te zijn met elkaar.

Bouwen is de voortzetting van het eerste gebod van God : « Wees vruchtbaar en wordt talrijk ; bevolk de aarde en onderwerp haar » (Gn 1, 28). Het is de drijfveer van het hele bestaan.

Bouwen betreft het ganse menselijk bestaan : lichaam, ziel en geest.

Doorheen deze ervaring die ons mobiliseert, worden wij uitgenodigd om het Woord van God en de eisen van dit Woord te **ontvangen**. Wij worden uitgenodigd ons te laten **begeleiden** door het Onderricht van de Kerk vandaag. Wij worden uitgenodigd om te **onderscheiden** wat het beste is voor ons en voor onze broeders en zusters volgens de wil van God. Als zich dit werk voltrekt, beginnen mensen en gemeenschappen de geestelijke dimensie van hun leven **binnen te treden**. Dan kan alles een getuigenis worden van het Evangelie en **delen** van het leven van God.

Bouwen !

- Wat is er volgens mij belangrijk om een gemeenschap op te bouwen (in gezin, parochie, vereniging...)?
- Heb ik vaak de gelegenheid om samen met anderen deel te nemen aan de uitbouw van een gezamenlijk geestelijk project?

Woord van Bernadette

In de kapel (van het Klooster van Nevers) hield Bernadette ervan zich te verbergen in haar hoofdkap (als religieuze) door die aan beide kanten zo ver mogelijk naar voor te schuiven. Ze zei : « Dat is mijn eigen kleine kapel » (N 28).

Bijbelse verwijzing

« Gij zijt gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl de sluitsteen Christus Jezus zelf is, die het hele bouwwerk in zijn voegen houdt. In Hem groeit het uit tot een heilige tempel in de Heer. In Hem wordt ook gij mee opgebouwd tot een woonstede van God, in de Geest » (Ef 2, 20-22).

hier

Een welbepaalde plaats.

Maria richt dit verzoek tot Bernadette op het ogenblik dat zij samen zijn bij de Grot. *Hier* betekent dus : bij de Grot, en wel te verstaan : rondom de Grot zodat de Grot het hart zou vormen van de constructie die zij vroeg.

Deze precisering is van belang omwille van twee redenen :

1°) In 1858 was er al sinds heel lange tijd een parochiekerk in Lourdes. Nu vraagt de « Dame » dat er een kerk gebouwd wordt aan de rand van de stad, op een verlaten plek. Dit heeft een dubbele betekenis.

Eenzijds is er een missionaire dimensie. We worden gezonden om te bouwen : « Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen » (Mt 28, 19). De Kerk dient niet het centrum te zijn maar « dient zich gezonden te weten naar ». Paus Paulus VI formuleert deze missionaire roeping aldus : « De Kerk is er om te evangeliseren ».

Anderzijds betekent bouwen op een plaats in Lourdes waar er niets is : bouwen met de genade van God die ons geschonken wordt doorheen de persoon van de Onbevleete Maagd. Daar waar er niets of niemand was zijn er hedentendage grote constructies en miljoenen bedevaarders. Zonder nog de uitstraling van de genade van Lourdes te vergeten doorheen de ganse wereld. Dit is de vruchtbaarheid van de genade waarbij ieder alleen maar ziet wat zich voor zijn ogen aandient,

2°) Wanneer men spreekt over 'de Grot', dan moet men denken aan de schat (Mt 13, 44), dat wil zeggen de tegenwoordigheid van God, Vader, Zoon en heilige Geest, die de inhoud vormt van de relatie van Maria en Bernadette, met het oog op de bekering van de zondaars en het heil van de wereld. Het teken van deze schat is de bron.

Voor alles wat te maken heeft met de constructie die gevraagd wordt, moet er dus rekening gehouden worden met de missionaire dimensie – dat wij gezonden worden – en met de uitnodiging die tot ons gericht wordt om het Evangelie uit te zaaien daar waar er niets is, om een oogst te verwerven die alleen aan God toebehoort.

Hedentendage gebeuren de begeleiding en het onthaal op verschillende niveaus. Priesters, religieuzen, hospitaliers, vrijwilligers en betaalde werkkrachten hebben daarbij ieder hun deel. Het **onthaal** en de **begeleiding** zijn evenwel de vrucht van een pastoraal aanbod die het hart moet zijn van het gebeuren van elke bedevaart. Het logistieke aspect dient zich aan te passen aan de pastoraal die in het werk gesteld wordt. Op die manier helpt deze dienst aan de bedevaarders die naar de Grot komen :

- om **tot onderscheiding te komen**
- om **binnen te treden**
- om **te delen** .

Hier!

- Ontwaar ik om mij heen bijzondere plaatsen om te evangeliseren ?
- Wat zijn de belangrijke zondes van mijn leven waarin de genade van het Evangelie nog niet is doorgedrongen ?

Woord van Bernadette

« Laten we enkel zoeken naar de heerlijkheid van God en naar zijn wil » (N 98).

Bijbelse verwijzing

« Dat ik het evangelie predik, is voor mij geen reden om te roemen: ik kan niet anders. Wee mij, als ik het evangelie niet verkondig! Deed ik het uit eigen beweging, dan had ik recht op loon; maar zo is het niet, het is een taak die mij is toevertrouwd », zegt de heilige Paulus (1 Kor 9, 16-17).

een kapel

De plaats van het Verbond.

De term kapel heeft twee betekenissen. Ofwel gaat het om een deel van een kerk waarin een eigen altaar geplaatst is waar de eucharistie kan gevierd worden, ofwel gaat het om een kerk die geen parochiekerk is. Dit laatste is het geval voor de bedevaartkerken, dat wil zeggen de heiligdommen.

Het verzoek dat Bernadette dient door te geven, is dus dat er een kapel zou gebouwd worden zodat de Grot een heiligdom zou worden, een bedevaartplaats waar men kan bidden en het sacrament van het Verbond, de Eucharistie, en de sacramenten van de Barmhartigheid kan vieren.

Wanneer men dit verzoek plaatst binnen de context van de relatie van Maria en Bernadette, dan ziet men dat de Moeder-dochter-relatie steeds beleefd werd onder de blik van God : de « Dame » en het meisjes waren steeds gekeerd naar God.

Zo is alles begonnen met de volkse vroomheidspraktijken, en meer bepaald door het rozenkransgebed dat Bernadette bad samen met Maria. Hierbij moeten we ook « de processie » vermelden die – voor Bernadette – betekende : het op weg gaan, samen met anderen, in ingekeerdheid en stil gebed, van bij haar thuis tot bij de Grot, een tijd voor voorbereiding tot de ontmoeting, en tenslotte het moment van dankzegging na afloop van die ontmoeting.

Dit alles zette zich nog voort toen Maria (terwijl ze Bernadette voorbereidde op haar eerste communie) nog een gebaar toevoegde dat eigen is geworden aan de Grot van Lourdes : « Ga drinken aan de bron en ga er u wassen ». Dit gebaar verheldert het gebeuren van de volksvroomheid maar verwijst ook naar het sacramenteel leven. Nog

twee andere gebaren zijn verbonden met dat van het water : het éne met betrekking tot de rots, het andere met betrekking tot het licht. Deze drie gebaren zijn als het ware het 'mimespel' dat binnenvoert in het Paasmysterie, in het mysterie van de dood en verrijzenis van Jezus, de Redder van de wereld.

Het verzoek om een kapel te bouwen maakt dus de weg open naar de viering van de sacramenten van de Kerk die allemaal het viere zijn van het Nieuwe en altijddurende Verbond dat bezegeld werd op het kruis in het bloed van Christus Jezus, de Redder van de wereld.

Door dit verzoek om een heiligdom te bouwen krijgt de schat van de Grot, de bron, zijn volle ontplooiing in de verkondiging van het Woord in hetgeen het hart is van het leven van het heiligdom.

Waarin bestaat dit hart ?

Vanaf het ogenblik dat de bouw van de kapel in overweging werd genomen, is de Grot van Lourdes een heiligdom geworden, dat wil zeggen :

- 1) De plaats waar het Woord verkondigd wordt;
- 2) De plaats waar het verkondigde Woord gevierd wordt (sacramenten en sacramentalia);
- 3) De plaats waar het Woord dat verkondigd en gevierd wordt, ook beleefd wordt door het in de praktijk te brengen.

Dit maakt van het heiligdom :

- 4) De bevoorrechte plaats van ontmoeting, in het gebed, de barmhartigheid en de naastenliefde;
- 5) De plaats van bijeenkomst, en dus van de zichtbaarheid van de Kerk en – in het hart daarvan – de tegenwoordigheid van Christus Jezus, de Verlosser.

Maar opdat deze zo buitengewone ontplooiing mogelijk zou worden, was het nodig dat de Kerk eerste de authenticiteit van de verschijningen van de Maagd Maria aan Bernadette zou erkennen :

Wij zijn van oordeel dat de Onbevleete Maria, Moeder van God, werkelijk aan Bernadette Soubirous is verschenen [...]. Om te voldoen aan de wil van de Heilige Maagd die zij tijdens de verschijning meerdere malen heeft uitgesproken, stellen wij voor een heiligdom te bouwen op het domein van de Grot dat eigendom is geworden van de bisschoppen van Tarbes (Mgr Laurence, mandement van 18 januari 1862).

Alzo is Lourdes, « het heiligdom van de Onbevleete Ontvangenis » (Mgr Pierre-Marie Théas), voor de bedevaarder « de plaats waar hij het moederlijk gelaat van de Kerk ervaart », zoals paus Franciscus dat uitdrukt wanneer hij spreekt over een heiligdom gewijd aan de Maagd Maria.

Het zijn evenwel niet alleen de bouwlieden die bouwen, want het verrichten van een bedevaart is tegelijkertijd :

- d
- d
- o
- e
- d
- zi

l;
e kapel
s.

De kapel !

- Wie heeft mij voor het eerst gesproken over de Grot van Lourdes (in Lourdes of buiten Lourdes) en wie heeft ze mij voor het eerst getoond ?
- Waarom kom ik op bedevaart naar Lourdes, alleen of samen met anderen ?
- Wat verwacht ik tijdens de bedevaart te kunnen beleven in het heiligdom ?
- Waarom voel ik mij aangetrokken tot Lourdes ?

Woorden van Bernadette

Na de verschijningen heeft Bernadette gezegd : « Ik voelde mij aangetrokken tot de Dame, ik weet niet hoe of waarom ; ik kan de gevoelens die mij op dat ogenblik bewogen, niet zo goed uitdrukken » (N 215).

Wanneer Bernadette religieuze was geworden, in Nevers, zei ze : « Iedere dag ga ik in de geest naar de Grot en volbreng ik er mijn bedevaart » (N 616).

Bijbelse verwijzingen

« De leerlingen legden zich ernstig toe op de leer der apostelen, bleven trouw aan het gemeenschappelijk leven en ijverig in het breken van het brood en in het gebed » (Hand 2, 42).

« Ik zag een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle rassen en stammen en volken en talen » (Apok 7, 9).

***Ga zeggen aan de priesters
dat men hier een kapel zou bouwen***

2. Het doorgeven van deze uitspraak

Naar Lourdes komen – of het nu met enkele personen is dan wel met een omvangrijke groep van bedevaarders – is vast en zeker een grote verantwoordelijkheid. Onthaal bieden in het heiligdom van Lourdes veronderstelt diezelfde verantwoordelijkheid want begeleiding en onthaal bieden kan maar beleefd worden in nauwe verbondenheid met Onze-Lieve-Vrouw.

Hoe kunnen we deze opdracht het allerbeste beleven en op ons niemen, in het belang van de anderen ?

De allerbeste gids, de meest betrouwbare begeleider, de meest geloofwaardige gastheer is niet degene die zijn lesje reciteert, maar degene die zelf de ervaring beleeft van bedevaarder te zijn en en zijn eigen ervaring deelt en haar op die manier in waarachtigheid doorgeeft.

Natuurlijk kan men zeggen : zoveel bedevaarders er zijn, zoveel verschillende ervaringen.

Nochtans geldt in Lourdes voor elke waarachtige ervaring :

- dat ze een voortzetting is van die van Bernadette ;
- dat ze dan ook het merkteken draagt van de pedagogie van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes die zowel Bernadette als iedere pelgrim vandaag verwijst naar de onvergelykelijke bekommernis van Jezus voor iedere persoon ;
- en dat ze op die manier iedereen in zekere zin lotgenoot maakt van alle vrienden van God.

Ziehier vijf sleutelwoorden voor allen die bedevaarders naar Lourdes begeleiden en voor allen die hen onthaal bieden in het heiligdom, en die hen die voorbereiden tot de ontmoeting met Maria en – doorheen haar – met haar Zoon Jezus, de Verlosser :

- Onthaal bieden
- Begeleiden
- Tot onderscheiding komen en brengen
- Binnentreden
- Delen

Onthaal bieden vandaag

Dit is de betekenis van de aanwezigheid van de « Bretoense Calvarieberg », aan de Sint-Michielspoort, in de as van de basilieken : de Gekruisigde biedt onthaal aan de bedevaarder die bij Hem binnentreedt en hem zijn Moeder aanreikt en hem vraagt om haar bij zich op te nemen (Jn 19, 25-27).

Alles begint bij het onthaal.

Het onthaal is een wezenlijke menselijke waarde want het onthaal maakt de weg open voor de relatie met de andere. Het onthaal dat Bernadette genoot aan de Grot van Lourdes was tegelijkertijd van materiële en van geestelijke aard. Dit onthaal is diep geworteld in de menselijkheid van de twee hoofdpersonen en heeft een buitengewone inhoud. « Zij keek me aan. Zij glimlachte naar mij. Zij boog zich voorover naar mij. Zij sprak met aan met 'u' ». Met zo grote fijngevoeligheid treedt Onze-Lieve-Vrouw Bernadette tegemoet.

« Maria is degene die een grot kan omvormen tot het huis van Jezus » doet paus Franciscus opmerken (E.G. n° 286). Of nog, « aan allen die Hem aanvaardden, gaf Hij het vermogen om kinderen van God te worden » (Jn 1, 12).

Vandaag is iedere mens die voor haar aantreedt bij de Grot voor Onze-Lieve-Vrouw « Bernadette ». Ook hij kan dus op zijn beurt van hetzelfde onthaal genieten waarvan het uiteindelijke doel de ontmoeting met Jezus, de Verlosser, is zoals dat steeds ook het geval is geweest voor het jonge meisje.

Nog vooraleer onthaald te worden door Onze-Lieve-Vrouw aan de Grot, treedt iedere mens die zich vandaag voegt in een bedevaartproject naar Lourdes, binnen in de ervaring van het onthaal door talloze mensen : mensen die belast zijn met zijn komst naar Lourdes ; mensen die zijn reis mogelijk hebben gemaakt ; mensen die werken in de hotels van Lourdes ; mensen die dienst verlenen in het heiligdom Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes, ...

Doorheen al deze mensen is het steeds Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes die onthaal biedt.

Iedere mens die een bedevaarder tegenkomt, treedt binnen bij haar thuis en de Grot van Lourdes dient zich dus beschikbaar en in dienst te stellen van Onze-Lieve-Vrouw. Het gaat dus om een ander soort onthaal dan hetgeen men ontvangt in een commerciële relatie, waarbij alleen gedacht wordt aan zijn eigen profijt. Het onthaal waarover hier sprake is integendeel helemaal gericht op het profijt van de andere, zijn geestelijk profijt met het oog op het eeuwig leven.

Het onthaal zal dus niet op de eerste plaats beleefd worden als het in het werk stellen van een logistiek project, maar als het verlengde – voor iedere bedevaarder – van het onthaal dat Maria heeft toebedacht aan Bernadette.

Welnu, de regel voor het onthaal dat de Maagd Maria aan Bernadette heeft verleend, is heel eenvoudig : de andere hoger achten dan zichzelf, en dit uitdrukken door zijn zelfgave.

Aangezien deze manier van onthaal bieden een uiting van liefde is, verspreidt een dergelijk onthaal zich naar anderen. Daarom wordt het heel vlug en vanzelf overgenomen door allen die er getuige van zijn.

Omdat Maria onthaal heeft geboden aan Bernadette, omdat Maria onthaal biedt aan al degenen die naar de Grot komen, treedt men in Lourdes binnen in een nieuwe ervaring : mensen bieden elkaar wederzijds onthaal.

Bij de Grot heeft het onthaal van Bernadette onmiddellijk enkele vrijwilligers gemobiliseerd die in feite de eerste hospitaliers van Lourdes waren. Al heel vlug wordt dit dienstwerk geïnstitutionaliseerd, in de Hospitaliteit Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. En de 'geest van de hospitalier' is de referentie voor de verschillende vormen van onthaal die zich hedentendage in Lourdes ontplooiën.

Op die manier proeft men er – zoals de psalmist het zingt - « hoe weldadig het is om als broeders en zusters samen te leven » en treedt men binnen in de ervaring van een Aanwezigheid.

Elk onthaal heeft altijd een doel. Wanneer men onthaal biedt aan een bedevaarder, dan is het altijd met het oog op zijn ontmoeting met Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. Wanneer Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes hem op haar beurt onthaal biedt, dan is het opdat hij Jezus, de Verlosser, de Christus, de Heer zou kunnen ontmoeten (Lc 2, 11).

Begeleiden vandaag

- *Waar is de Grot ?*
- *Laten we er samen naar toe gaan !*

Alles begint natuurlijk met de begeleiding.

Voor Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes is de begeleiding onafscheidelijk van het onthaal, zoals ook het onthaal onlosmakelijk verbonden is met de begeleiding. Het ene staat inderdaad in dienst van het andere, het ene geeft zijn meerwaarde aan het andere. Daarom gaan onthaal en begeleiding in hun concrete uitoefening hand in hand. Wie begeleidt, begint met onthaal te bieden. Wie onthaal biedt, wil zonder twijfel ook begeleiding aanbieden.

Ook de aartsvader Jakob ving aan met onthaal te bieden aan degenen die hij van de ene naar de andere kampplaats begeleidde. Het bewijs daarvoor ? Hij stapte zelf op het ritme van de allerkleinsten die hij begeleidde (Gn 33, 14).

Op de weg naar Emmaüs bood de verrezen Jezus onthaal aan de leerlingen die overmand waren door verdriet na de dood van de Gekruisigde. Hij begeleidt hen door met hen mee te stappen en hen onderricht te bieden. Tenslotte ontvouwt hij het uiteindelijke doel van hun ontmoeting : « Terwijl Hij met hen aanlag, nam Hij het brood, sprak de zegen uit, brak het en reikte het hun toe. u gingen hun ogen open en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht » (Lc 24, 30-31).

Laten we niet vergeten dat er in Lourdes een heel specifieke vorm van begeleiding gebeurt en waarbij Bernadette specifiek is.

Bernadette zélf heeft inderdaad verschillende vormen van begeleiding genoten. Verscheidene vrouwen zijn met haar meegestapt tot bij de Grot, en na afloop weer terug tot bij haar thuis. En tegelijkertijd was er, vanaf de eerste verschijning, een priester die hij op geestelijke wijze begeleid heeft.

Verscheidene familieleden en priester Pomian delen aldus in de bekommernis van Onze-Lieve-Vrouw die Bernadette gestaag begeleid heeft, maar op een ander niveau.

Wie begeleiding aanbiedt, verliest nooit zijn doel uit het oog. Hij biedt begeleiding aan met het oog op de ontmoeting met Onze-Lieve-Vrouw die op haar beurt Christus Jezus, de Verlosser, aanreikt.

Daarom is bij de begeleiding, net zoals bij het onthaal, de belangrijkste persoon steeds de andere.

Of men nu onthaal aanbiedt of begeleiding, men doet niet in zijn eentje. Enerzijds omdat degene die onthaal of begeleiding aanbiedt, daartoe gemandateerd wordt door een bisdom, een congregatie, een vereniging of een onderneming. Anderzijds omdat niemand het alleenrecht heeft met betrekking tot het onthaal of de begeleiding, want allen zijn op de een of andere manier noodzakelijk.

Door hun toegewijde inzet wordt de menselijkheid van eenieder opgevorderd in het dienstwerk van het onthaal en van de begeleiding. En omdat een bepaald aantal mensen onthaal en begeleiding bieden in naam van Christus en van het Evangelie, is het de Kerk – de ganse Kerkgemeenschap – die iedere mens die Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes tot zich heeft getrokken in deze gezegende Grot, één na één onthaal en begeleiding aanbiedt.

In Lourdes wordt het doel van het onthaal en de begeleiding voor elke bedevaarder beleefd aan de Grot waar hij onthaald wordt door de Onbevleete Maagd die er hem toegang verleent tot het eeuwigdurende teken dat zij er heeft nagelaten.

Dit teken is de bron van zuiver water die – zoals het water dat stroomde uit de doorstoken zijde van Jezus op het kruis (Jn 19, 34) – een uitnodiging is om dichterbij te komen en er gewassen en tot leven gebracht te worden. Dit teken draagt in zichzelf de uitnodiging om nog een stap verder te zetten en zich tot bij een priester te begeven om met hem het sacrament van de vergeving en de verzoening te vieren. Door mijn zonden – dat wil zeggen alles wat zich in mijn leven stelt tegenover God – te belijden bij een priester en er mijn berouw uit te spreken, open ik mij voor de vergeving die de Vader, de Zoon en de heilige Geest mij schenken en die van mijn een nieuwe schepping maakt.

Tot onderscheiding komen vandaag

- *Hoe tot onderscheiding komen ?*
- *Door zich – zoals iedere mens – te laten verlichten door zijn geweten, en – als christen – door het Woord van God.*

De onderscheiding die elke bedevaarder zal ondernemen hangt af van de manier waarop hij onthaald en begeleid wordt.

Hier komt dus enerzijds de verantwoordelijkheid om de hoek kijken van degenen die onthaal bieden in Lourdes, van de bisschop van Tarbes en Lourdes tot aan de laatst toegekomen beroepskrachten of vrijwilligers van het heiligdom ; maar anderzijds ook die van degenen die mensen tot in Lourdes begeleiden, dus van de bisschop van elk bisdom tot de laatst aangekomen vrijwilligers of beroepskrachten van de bedevaarten, hospitaliteiten of groepen.

We moeten de bedevaarttocht van Bernadette Soubirous onder ogen nemen en contempleren.

Bernadette is inderdaad niet alleen de eerste van alle bedevaarders van Lourdes, maar ook de eerste zieke en de eerste bedevaarder met een beperking.

Wanneer Maria haar voor de eerste keer onthaalt aan de Grot, op donderdag 11 februari 1858, op het einde van de voormiddag, leert zij haar van meet af aan om op een mooie manier het kruisteken te maken.

Doorheen dit teken geeft de Maagd Maria haar de genade van Lourdes door waarover paus Pius XII, in het licht van de honderste verjaardag van de verschijningen, heeft geschreven dat zij werd geschonken om « de wereld in Christus te vernieuwen in een nieuwe en vergelijkbare uitstorting van de Verlossing ».

Bernadette ontving deze genade en ging ze ook beleven doorheen vier momenten.

Zij begint met het bidden van het rozenkransgebed samen met de « Dame ». Onmiddellijk na deze eerste verschijning komt ze haar kleine zus Toinette in een stemming van naastenliefde te hulp. Op de terugweg getuigt ze voor het eerst over wat ze beleefd heeft. Twee dagen later ga ze aan de priester vertellen over haar ervaring van hetgeen we de eerste verschijning noemen.

Voor Bernadette en voor iedere bedevaarder is de vrucht van de bedevaart dan ook, in het licht van het geloof : **gebed, naastenliefde, getuigenis en relatie met de priester en met de Kerk.**

Hedentendage is de bisschop van Tarbes et Lourdes de enige Hoeder van de Grot.

Deze Grot moet altijd toegankelijk zijn voor iedereen en zonder ophouden bestemd zijn voor haar geestelijke dimensie als de wezenlijke plaats binnen het heiligdom van waaruit het gebeuren van de bedevaart zich ontplooit op ieders eigen ritme.

De pastoraal van het heiligdom, in het werk gesteld door de rector, de eerste medewerker van de bisschop van Tarbes en Lourdes, en door de anderen priesters-chapelains, wil de toegang tot de genade van Lourdes bevorderen zodat allen kunnen genieten van de « uitstorting van de Verlossing ».

Hedentendage benoemt iedere katholieke bisschop een verantwoordelijke voor de bedevaarten voor zijn bisdom. Religieuze congregaties organiseren bedevaarten en talloze mensen die geloven in Christus en aangesloten zijn in verenigingen, doen hetzelfde.

Voor allen zou het programma van elke bedevaart moeten samengesteld zijn rond :

- de verkondiging van het Woord van God ;
- gebed en gebaren van de volksvroomheid ;
- de gebaren van Lourdes ;
- de sacramentele dimensie ;
- de ervaring van het leven in de Kerk.

Zoals voor Bernadette helpt de genade van Lourdes die men in Lourdes ontvangt en beleeft doorheen de bedevaart, om tot onderscheiding te komen :

Wat moet ik veranderen in mijn leven

- voor mijn eigen welzijn ?
- voor dat van mijn familie ?
- voor dat van mijn naasten ?

Men begrijpt beter het belang van de pastorale keuzes van het heiligdom en van het programma van de bedevaarten naarmate zij, doorheen een existentiële en geestelijke groeiweg, al dan niet de geestelijke onderscheiding van elke bedevaarder bevorderen waarbij het uiteindelijk gaat om het eeuwig leven.

De eerste onderscheiding van Bernadette bestond erin om zich te houden aan hetgeen de « Dame » haar had gezegd. Al heel gauw heeft haar keuze haar evenwel tot een breekpunt gebracht. Toen de politiecommissaris Bernadette op 22 februari had verboden om zich nog naar de Grot te begeven en haar vader dit initiatief had bevestigd, zei het jonge meisje tot haar ouders : « Dit valt me echt moeilijk. Ik word gedwongen ongehoorzaam te zijn aan jullie of aan die dame ». Enkele uren later begeeft ze zich naar de Grot.

Dit is het wat haar moeder zegde : « De kleine is nooit leugenachtig. Ik acht haar niet in staat om ons te bedriegen. Ik had haar verboden om nog naar de Grot te gaan. Zij is er toch naar toe gegaan, hoewel ze niet de gewoonte heeft om ongehoorzaam te zijn. Maar ze heeft me gezegd dat ze zich gedreven voelde om er naar toe te gaan door iets dat ze niet kon uitleggen... »

Diezelfde avond ontmoette Bernadette priester Pomian. Nadat hij haar beluisterd had, zei hij haar : « Men heeft niet het recht om het je te beletten ». Toen ze weer thuis was gekomen, trokken François en Louise Soubirous hun verbod in.

In haar onderscheiding heeft Bernadette geluisterd naar de stem van haar geweten. Zij heeft gehoorzaamd aan de « Dame ». Ze heeft zich onderworpen aan de Kerk.

Iedere bedevaarder ontdekt dat de waarachtige onderscheiding hem in moeilijke en zelfs pijnlijke momenten kan doen terechtkomen maar dat hij uiteindelijk terechtkomt in het licht.

Bernadette heeft nog een andere onderscheiding moeten verrichten. Al heel gauw heeft ze de roepstem gehoord om religieuze te worden. Welnu, voor haar lag deze roepstem in zekere zin al bevat in de vruchten van het eerste kruisteken tijdens de allereerste verschijning. Nochtans heeft ze pas op 4 april 1864, dus zes jaar na de verschijningen, gevraagd om toegelaten te worden bij de zusters (= **gebed**) van **naastenliefde** en van het christelijk onderricht (= **getuigenis**) van Nevers.

Ook vandaag nog zijn er vele bedevaarders die tot onderscheiding komen omtrent een levenskeuze of antwoord geven op een roepstem in het licht van de genade van Lourdes.

Hoeveel mannen en vrouwen hebben niet in Lourdes hun toekomstige partner ontmoet !

Hoeveel jongeren hebben er niet de roepstem tot het priesterschap of het godgewijde leven gehoord !

Combien de personnes, à Lourdes, ont fait un choix qui leur a permis de donner un sens
Hoeveel mensen hebben niet in Lourdes een keuze gemaakt die hen opnieuw zin heeft gegeven aan hun leven !

Hoeveel bedevaarders hebben er zich niet verzoend na soms jaren van onenigheid, rivaliteit of onmin !

Ja, in Lourdes wordt aan de bedevaarders die er in hun gebed om vragen, de genade van de onderscheiding geschonken !

Binnentreden vandaag

- *Wat betekent binnentreden ?*
- *Dit wil zeggen : in de praktijk brengen.*

Tot onderscheiding komen leidt tot binnentreden.

Binnentreden is : van de buitenkant naar de binnenkant gaan ; van een passieve rol overgaan tot een actievere rol. De toeschouwer wordt handelende persoon. Wie gesproken heeft, gaat nu aan de slag. Maar de eerste stap gebeurt nog eerst ter plaatse want binnentreden is : het geschenk dat men ontvangen heeft, openmaken, ontdekken wat het is door het te beleven, het in de praktijk te brengen en het zich op die manier eigen te maken.

Hoe treedt Bernadette binnen in het **gebed**, in de **naastenliefde**, in het **getuigenis**, in de **relatie met de priester en de Kerk** ? Door te blijven waar ze is en op een nieuwe manier te gaan leven vanuit de genade die ze al beleefde.

Opdat Bernadette aan de Grot zou kunnen leven van de genade van Lourdes, schenkt de « Dame » haar enkele dagen nadat ze haar had geleerd om op een mooie manier het kruisteken te maken, een wonderlijke uitnodiging : « Wilt u mij het genoegen doen om hier gedurende veertien dagen naar toe te komen ? »

Deze uitnodiging leert ons dat zich laten bewonen door de genade door haar in de praktijk te brengen, tijd vraagt : dat is ook de tijd die een bedevaart vraagt.

Het **gebed** ? Bernadette had een rozenkrans die haar moeder haar gegeven had en die ze trouw elke dag gebruikte om te bidden. Vanaf het ogenblik dat zij aan de Grot gebeden had, bad zij nochtans zoals ze nog nooit gebeden had. Het gebed was voor haar echt een ontmoeting geworden met Jezus door Maria. En dat is het rozenkransgebed ook, de overweging van de blijde mysteries, de mysteries van het licht, de droeve en de glorieus mysteries van de Rozenkrans.

De **naasteliefde** ? Bernadette was van nature dienstbaar. Als oudste kind van het gezin zette haar moeder haar voortdurend aan het werk. Van een goedgehartige helper werd zij evenwel iemand die de naasteliefde beleeft, dat wil zeggen iemand die de ander verkiest boven zichzelf en dit tot uitdrukking brengt door haar zelfgave.

Het **getuigenis** ? Bernadette wist haar stem te verheffen als het erom ging op te komen voor haar jongere zus en haar klein broertjes. Maar wanneer ze getuigt van haar relatie met de « Dame » wordt zij « vanuit den hoge met kracht toegerust » (Lc 24, 49), hetgeen haar de genade schenkt om met gezag te spreken over hetgeen ze gezien en gehoord heeft (1 Joh 1, 1-3).

Haar **relatie met de priester** ? Tijdens haar verblijf in Bartrès heeft ze een goed contact met de broer van haar « voedster-moeder », priester Arravant. Maar toen zij op de derde dag naar de parochiekerk van Lourdes ging en binnenglipte in de biechtstoel van priester Pomian en haar hart voor hem openlegde, had zij nog nooit op een dergelijke manier met een priester gesproken.

Voor Bernadette en voor iedere bedevaarder in Lourdes betekent **binnentreden** op de eerste plaats **binnentreden** in haar eigen leven, door zich te laten doordringen van de werkelijkheid van haar eigen bestaan zoals het is en door het – na de ontdekking daarvan – als zodanig te aanvaarden.

In een tweede moment van de bedevaart zal het lezen en overwegen van het Woord van God ons helpen om te begrijpen dat er – zoals de parabel van de zaaier het zo prachtig uitdrukt – in de werkelijkheid die de mijne is, veel goeds aanwezig is.

Aldus kan men er dan voor kiezen om wat er op deze goede grond aanwezig is, bijeen te brengen en op te nemen opdat het nog meer vrucht zal kunnen dragen.

Dit naar het beeld van de Grot zelf : « Waar de zonde heeft gewoekerd, werd de genade mateloos » (Rom 5, 20). Het is inderdaad in hart van deze zo bezoedelde Grot dat de bron van rein, helder en zuiver water is opgeborreld. In ons eigen hart kan de Geest die we van God ontvangen hebben, door onze zonde overwoekerd worden. Maar de

overvloed van Gods genade is ons geschonken om ons hart vrij te maken van wat daar niet thuis hoort.

In een bedevaart beleven we dus twee opeenvolgende etappes.

De eerste bestaat erin om mijn leven in handen te nemen als persoon die daar zelf de verantwoordelijkheid voor draagt.

De tweede bestaat erin om binnen te treden in de Paasdimensie van mijn leven, dat wil zeggen binnentreden in het mysterie van het geloof : de dood en de verrijzenis van Jezus, de Christus.

Ik moet sterven in alles wat tegenovergesteld is aan God, zodat het leven van de Verrezenen mij voluit kan bezielen en tot leven wekken.

De derde etappe van de bedevaart, wanneer we weer thuis zijn gekomen, bestaat erin om de keuze te maken om zichzelf te geven. Dat is de roeping van elke gedoopte tot de heiligheid.

Bernadette zal deze drie etappes op een heel eenvoudige wijze beleven. Vooreerst door antwoord te geven aan de oproep van de « Dame » om gedurende veertien dagen naar de Grot te komen. Vervolgens door de bron te ontdekken hoewel ze zich gekwetst voelde door de zonde. Tenslotte door tot onderscheiding te komen omtrent haar roeping en haar te beantwoorden, en zo de keuze te maken om van haar leven een weg van heiligheid te maken.

Delen vandaag

- *Hoe delen met elkaar ?*
- *Door te geven al wat men is.*

Voor Bernadette zal het delen vorm krijgen in een volkomen beschikbaarheid om getuigenis af te leggen, ondanks het lichamelijke en morele lijden dat dit voor haar kan teweegbrengen. En inderdaad getuigenis afleggen was voor Bernadette haar vrijwel dagelijkse kruis, hetgeen aan het lijden van de vertrouwelingen van de dienstmaagd van de Heer een buitengewone vruchtbaarheid heeft gegeven « voor de vernieuwing van de wereld in Christus door een nieuwe en onvergelykbare uitstorting van de Verlossing » (Paus Pius XII).

Zoals ook elders, moeten we er in Lourdes over waken om niet te delen op de wijze waarop de wereld dat doet. Hoewel we op dit punt allemaal tot verleiding worden gebracht. We moeten er steeds aan denken dat Bernadette – zoals Jezus – haar eigen leven heeft gedeeld. Laten wij niet delen door ons in de lijn te plaatsen van de wereld.

In Lourdes is elke bedevaarder getuige van een delen naar de wijze van de « andere wereld », om het taalgebruik van Maria te hanteren op het ogenblik dat zij aan Bernadette « het geluk van de andere wereld » belooft.

Allemaal zijn we er getuigen van gebaren van welwillendheid, vriendschaps, tederheid en affectie die de uitdrukking zijn van een zelfgave in het onthaal van de andere die alle ruimte geeft aan de Naastenliefde, dat wil zeggen aan Christus Jezus.

Rolstoelen geven vandaag heel veel mensen die ziek zijn, of gekwetst, of leven met een beperking, of eenvoudigweg bejaard zijn, de mogelijkheid om zich te kunnen verplaatsen en te laten begeleiden. In Lourdes worden velen tot tranens toe bewogen wanneer ze getuige zijn van een dergelijke relatie.

Wat bekijken zij ? Een broeder of zuster die zichzelf geeft in dienst van een andere om hem in de mogelijkheid te stellen om tot bij de Grot te komen, en een andere broeder of zuster die deze hulp geniet en zichzelf geeft door deze help aan te nemen van degene die hem begeleidt.

Welnu in deze relatie, waarin beiden de andere stellen boven zichzelf en dat uitdrukken door hun zelfgave, is Christus Jezus aanwezig en doet hij hen – de éne zowel als de andere – door hetgeen ze beleven, binnentreden in het rijk der hemelen dat midden onder ons aanwezig is (Lc 17, 21).

Wat zien zij ? Zij zien de liefde van God voor de mensheid die Hij heeft geopenbaard in het kruis van zijn Zoon Jezus Christus ; zij zien « de nieuwe en onvergelykbare uitstorting van de Verlossing ».

Wanneer de liefde aanwezig is in het hart van het delen, is de vrucht van deze ervaring de vrede.

Dit is de vrede die de bedevaarders elke avond beleven en met elkaar delen op het einde van de Mariale lichtprocessie.

Dit is de vrede waarmee de bedevaarders van Lourdes naar huis terugkeren en daar – ieder op zijn eigen manier – missionarissen worden van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes.

Velen van hen komen terug naar Lourdes, niet in hun eentje, maar met anderen met wie ze bij hen thuis gedeeld hebben over de ervaring van hun bedevaart in Lourdes.

Degenen die – omwille van de afstand – niet kunnen terugkomen naar Lourdes, aarzelen niet om bij hun thuis een replica van de Grot van Lourdes te bouwen en er een plaats van vroomheid en gebed van te maken, een plaats van processies en vieringen. Een plaats van liefde en van Naastenliefde.

Doorheen al deze initiatieven is het steeds weer de genade van Lourdes die « de wereld vernieuwt in Christus door een nieuwe en onvergelykbare uitstorting van de Verlossing ».

Dit is ook een uitnodiging voor de bedevaars van Lourdes die vanuit Frankrijk komen of van elders om niet te wachten tot de volgende bedevaart om samen te komen en om een dag te beleven « zoals in Lourdes », want beleefd in het licht van zijn genade.

Het is waar dat velen dagelijks het rozenkransgebed mee bidden aan de Grot door zich via de weg van de media aan te sluiten bij de bedevaarders die op dat ogenblik aanwezig zijn bij de Grot van Lourdes.

Men kan zich de vraag stellen : Is er een wijze « eigen aan Lourdes » om te getuigen en om te delen ? Ja, deze wijze is die van Christus die Hij zelf illustreert met de parabel van de zaaier : het doorgeven van het leven, en dus ook van de genade, neemt tijd in beslag. Daarom ook dat de eerste leerlinge van haar Zoon, degene die gezegd heeft « Ik ben de Onbevleete Ontvangenis », ons onthaal biedt en ons begeleidt door met ons mee te stappen op ons juiste ritme, dat wil zeggen in kleine stappen, om onze groei te bevorderen.

In Lourdes beleven we dit voortdurende heen-en-terug tussen de concrete ervaring en de ontcijfering die ervan dient te gebeuren onder de vorm van catechese.

Of ze nu van existentiële of geestelijke aard is, of het nu gaat om vormen van volksvroomheid, om de gebaren van Lourdes of de beleving van de sacramenten, deze ervaring raakt de bedevaarder.

Als we het hebben over **onthaal bieden, begeleiden, tot onderscheiding komen, binnentreden en delen**, gaat het natuurlijk over een logische volgorde, en die dus gewoonlijk in de praktijk wordt gebracht. Deze begrippen staan evenwel niet vast, omdat zij in werkelijkheid door elkaar beleefd worden en in dienst van elkaar staan.

Wie onthaal en begeleiding biedt aan bedevaarders beschikt dus over een grote speelruimte om zich aan te passen aan de mensen die hij begeleidt en onthaal biedt. Het enige criterium dat we echt moeten onthouden is eenvoudig: dat wat gezegd en gedaan wordt dient voor iedere mens "de nieuwe en onvergelijkbare uitstorting van de Verlossing" te bevorderen.